

corect
ere și
rzișe.
e fac

ROMANIA
CURTEA DE APEL PLOIESTI
-SECTIA COMERCIALA SI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV-

DOSAR NR.

DECIZIA NR.
Ședința publică din data de
Președinte- Afrodita Giurgiu
Judecători -Elena Tănăsică
-Teodor Nițu
Grefier- Mihaela Dobre

13

Pe rol fiind soluționarea recursului formulat de reclamanta
, cu sediul în com. , jud. , împotriva sentinței
r , pronunțată la data de de Tribunalul Dâmbovița, în
contradictoriu cu intimatele-pârâte **DGFP Dâmbovița** , cu sediul în Târgoviște, str.
Calea Domnească, nr.166, jud. Dâmbovița și **ANAF București**, cu sediul în
București, str. Apolodor, nr. 17, sector 5.

Recursul a fost scutit de plata taxei judiciare de timbru.

La apelul nominal făcut în ședința publică au răspuns intimatele -pârâte , prin
consilier juridic Samoilă Ana-Maria, lipsă fiind recurentul-reclamant.

Procedura a fost legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care :

Consilier juridic Samoilă Ana-Maria, pentru intimatele-pârâte , având cuvântul,
arată instanței că nu are alte cereri de formulat în cauză și solicită cuvântul în
dezbateri.

Curtea ia act că părțile nu au alte cereri de formulat și , constatând cauză în
stare de judecată , acordă cuvântul în dezbateri.

Consilier juridic Samoilă Ana-Maria, pentru intimatele-pârâte , având
cuvântul, solicită respingerea recursului ca nefondat și menținerea sentinței atacate ca
fiind legală și temeinică, întrucât atunci când unele rubrici din factură nu sunt
completate sau sunt completate cu date care nu corespund realității, factura respectivă
nu mai îndeplinește condițiile pentru a fi luată în calcul ca document justificativ .
Arată că , întrucât controlul încrucișat a demonstrat că furnizorii care au întocmit
respectivăle facturi nu există , fiind vorba de firme fantomă, rezultă că, prin lipsa
verigii anterioare -furnizorul -care să colecteze taxă pe valoarea adăugată aferentă
acestor facturi, bugetul statului este prejudiciat prin deducerea acestor sume de către
beneficiarul facturilor -respectiv,

CURTEA :

Asupra recursului de fata:

Prin acțiunea înregistrată la Tribunalul Dâmbovița
sub nr. , reclamanta
a chemat în judecata pe pârâta DGFP Dâmbovița, solicitând
anularea deciziei nr. , emisă de aceasta

și suspendarea executării actului administrativ până la soluționarea irevocabilă a cauzei.

În motivarea acțiunii reclamante a arătat că decizia emisă de pârâtă, este netemeinică și nelegală, întrucât nu răspunde argumentației formulate în contestația soluționată prin acest act, limitându-se a face trimitere numai la dispozițiile OG 3/1992 cu modificările și completările ulterioare.

Reclamanta a mai arătat că nu i se pot imputa sumele reprezentând deduceri TVA și majorări de întârziere aferente, întrucât potrivit OG nr. 3/1992, numai pentru lucrări sau prestări de servicii cu valoare TVA, mai mare de ,unitatea avea obligația de a solicita, copia certificatului de înregistrare ca plătitor de TVA a furnizorului.

Reclamanta a mai arătat, că au fost verificate toate celelalte elemente de identificare a firmelor furnizoare de mărfuri, că a înregistrat în contabilitate aceste sume și a plătit impozitul aferent profitului obținut de societate bugetului statului, nefiind păgubit în nici un fel.

Pârâta a formulat în cauza întâmpinare, prin care a solicitat respingerea acțiunii, întrucât în urma unui control efectuat la sediul firmei s-a evidențiat faptul că în perioada mai 1999-f ebruarie 2000 societatea reclamantă a dedus TVA-ul aferent unui număr de 38 de facturi fiscale nelegale, emise de firme fantomă, fiind încălcate prevederile Regulamentului 704/93, de aplicare a legii contabilității.

La data de 14 noiembrie 2005, instanța de fond a luat act de renunțarea reclamantei la judecarea capătului de cerere, privind suspendarea deciziei.

În urma probelor administrate în cauza, Tribunalul Bâmbovita, a pronunțat sentința prin care a respins acțiunea, reținând în considerente, că organul de control a constatat în urma verificării contabilității reclamantei că furnizorii menționați într-un număr de 38 facturi fiscale, nu există, fiind vorba de firme fantomă, lipsind veriga anterioară furnizorului care să colecteze TVA-ul aferent acestor facturi, fiind prejudiciat astfel bugetul statului.

Reclamanta a formulat recurs împotriva acestei sentințe, pe care a criticat-o ca netemeinică și nelegală, pentru următoarele considerente:

Instanta a aplicat în mod gresit legea, întrucât a respins cererea de chemare în judecată ca întemeiată în contradicție cu motivele de fapt și de drept pe care și-a fundamentat cerererea.

În considerente instanța reține că societatea avea obligația de a verifica corectitudinea celor 38 de facturi, fără a ține cont de rapiditatea cu care se desfășoară actele și faptele de comerț, societatea neputând să cunoască faptul că firmele furnizoare erau fantomă.

Reclamanta a mai învederat faptul că ea a respectat legea, în ce privește TVA-ul datorat pentru cele 38 de facturi, a căror valoare se situează sub cuantumul de lei ROL societatea neavând obligația să solicite certificatul de înregistrare de plătitor TVA.

De asemenea, societatea nu avea unde să cunoască că la data când facturile au fost înregistrate în contabilitate, firmele respective, erau firme fantomă.

S-a mai învederat faptul că pentru toate aceste facturi, societatea a plătit impozitele la stat, nefiind prejudiciat în nici un fel bugetul statului.

Intimata a formulat în cauza întâmpinare, prin care a solicitat respingerea recursului ca nefondat.

Analizând actele și lucrările dosarului, prin prisma criticilor formulate în recurs, Curtea reține că recursul este nefondat după cum urmează:

Instanta de fond a reținut în mod corect situația de fapt, respectiv că în perioada supusă controlului fiscal, respectiv mai 1999 - februarie 2000, a dedus TVA-ul aferent unui număr de 38 de facturi fiscale nelegale, aparținând unor firme fantomă, încălcându-se prevederile regulamentului 704/1993 de aplicare a legii contabilității.

Astfel, facturile în litigiu nu erau completate cu date reale, neîndeplinind condițiile pentru a fi considerate documente justificative, motiv pentru care nu trebuiau înregistrate în contabilitate, astfel încât societatea nu avea dreptul la deducere.

În atare situație, susținerile recurente că rapiditatea actelor și faptelor de comerț, nu permit verificarea instrumentelor de plată, nu are corespondent nici în situația de fapt și nici în dispozițiile legale incidente în cauză.

Faptul că au fost înregistrate în contabilitate și că s-a plătit la stat impozitele aferente nu constituie un motiv întemeiat, pentru a eluda dispozițiile OG 3/1992, privind TVA, care reglementează modul în care pot fi obținute documentele justificative și regimul juridic al acestora.

În baza art. 312 alin. 1 C.pr.civila, Curtea urmează să

respingă ca nefondat recursul formulat, de SC ILAGRI COM SRL
Mătășaru.

PENTRU ACESTE MOTIVE

IN NUMELE LEGII

D E C I D E

Respinge ca nefondat recursul formulat de reclamanta
impotriva sentintei nr. pronuntata

la data de de Tribunalul Dâmbovita în contra-
dictoriu cu intimatele-pârâte DGFP Prahova și ANAF Bucuresti.

Irevocabila.

Pronuntata în sedinta publică azi 3 martie 2006.

PREȘEDINTE
Afrodita Giurgiu

JUDECĂTORI,

Elena Tănăsică Teodor Nitu

Grefier,

Mihaela Dobre

red. AG/HV
2 ex/16.03.2006
d.f.d. Trib. Dâmbovita
-j.f.d. Elena Ivanoff